

2004:23

**Interpellation av Ann-Katrin Åslund (fp) om
tolkningen av socialtjänstlagen och stadens insat-
ser kring trafficking**

Arbetet kring människohandel – trafficking – har blivit ett allt vanligare föremål för debatt i Stockholm. Fortfarande är dock steget långt från debatt till praktisk handling. Jag har tidigare ställt två interpellationer till borgarrådet kring detta arbete, och då fått svar som i stora delar hänvisat till ett pågående samverkansprojekt under ledning av Stiftelsen Kvinnoforum. Projektets mål var att utveckla och implementera en handlingsplan för samordnad hantering av fall av människohandel i Stockholmsregionen.

Samverkansprojektets inledande fas är just avslutat och nu återstår att gå vidare till praktisk handling. Många inblandade parter har pekat på behovet av att Stockholms stad tar ett politiskt och ekonomiskt ansvar för att något konkret händer. Jag vill därför rikta några nya frågor i ämnet till Margareta Olofsson.

I min första interpellation om trafficking frågade jag borgarrådet om staden borde avsätta resurser för att kunna erbjuda boende och andra former av stöd till de kvinnor som drabbats. Jag fick då följande svar:

”Det är inte huvudsakligen en resursfråga utan en lagfråga och en fråga om ansvarsfördelning. Socialtjänstlagen ger inte socialtjänsten utrymme att stödja dem som illegalt vistas i landet. Problemet kan lösas genom att kvinnorna söker politisk asyl eftersom de då blir berättigade till stöd enligt socialtjänstlagen.”

Nu finns emellertid ett pilotfall i Stockholms stad som talar emot detta resonemang – genom en generös tolkning av socialtjänstlagens vistelsebegrepp har en stadsdelsförvaltning beslutat att gå in och ta kostnaderna för en ung kvinna som utsatts för trafficking.

Med anledning av detta fall skulle jag vilja ha ett förtydligande från borgarrådet avseende tolkningen av vistelsebegreppet och socialtjänstens möjligheter att gå in med stöd till personer som utsatts för trafficking.

Borgarrådet Olofsson har de senaste månaderna utlovat nya insatser från staden för att hjälpa traffickingoffer, konkret i form av ett skyddat boende. Socialtjänstnämnden har i budget för 2004 uppdrag att arbeta med att ta fram stödboenden för kvinnor utsatta för trafficking. Jag gläder mig åt detta, men efterlyser en mer konkret plan för detta boende. Såvitt jag känner till har inga ekonomiska medel öronmärkts för ändamålet.

Med anledning av detta vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. Anser borgarrådet att det mot bakgrund av pilotfallet i en av stadens stadsdelar finns utrymme för en generösare tolkning av socialtjänstlagens vistelsebegrepp, som möjliggör för staden att gå in och ta kostnader för boende etc. för kvinnor som fallit offer för trafficking?
2. När kommer det skyddade boende för människor som utsatts för trafficking, som borgarrådet tidigare redogjort för, att stå klart? Vilka ekonomiska resurser finns avsett för detta boende?

Stockholm den 29 mars 2004

Ann-Katrin Åslund